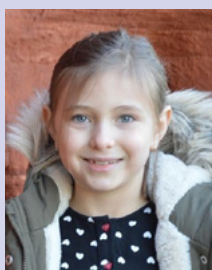

Az első BÖJTÖM

Írta: Emma G., 7 éves, Németország,
Rajna-vidék-Pfalz

A karácsony utáni héten az anyukám és az apukám először beszélgettek velem a böjtről. Apukám elmagyarázta, hogy amikor böjtölünk, további segítséget kérünk Mennyei

Atyától, vagy azt mondjuk Neki, hogy nagyon hálásak vagyunk. Úgy döntöttem, böjtölni fogok, hogy a kisöcsém jobban érezze magát, mert éppen fogzott, és nem érezte jól magát.

A böjti vasárnap előtti estén az apukám segített elkezdni a böjtömet. Először izgultam, de segített nekem, hogy mit mondjak az imámban. Azt mondta, figyeljek az érzéseimre a böjtöm során. Nagyon jól éreztem magam lefekvéskor.

Másnap reggel kezdtem megéhezni. De megígértem, hogy nem eszem, így a tőlem telhető legjobban megtartottam az ígéretemet. Nagyon igyekeztem nem panaszkodni. És olyan dolgokat csináltam, amik segítettek Jézusról tanulnom, hogy ne csak az ételre gondoljak. Apukám velem böjtölt, és ez sokat segített.

Később már nagyon éhes voltam, és hamarabb kellett befejezni a böjtömet, mint azt terveztem. Szomorú voltam, de a szüleim azt mondták, Mennyei Atya csak azt szeretné, hogy megpróbáljuk. Tudom, hogy Ő szeret minket, és boldog, amikor próbálkozom. ●

